

Væleydnað Gallakvöld

Fríggjakvöldið tann 8. maí, á sjálfvum »föðingardeginum« hjá Norðurlandahúsinum, var stórfingíð gallakvöld í Húsinum við hövnum í serflokki. Eftir at Edmund Joensen, lögmaður, og umboð fyrri Norðurlandaráðið hövdu hildið røður, byrjaði konsertin og ikki kann sigast annað enn, at skráin var fjølbroytt. Kanska eitt sindur tilvildarlig, helt onkur fyrri, men soleiðis vil tað óivað altíð verða, tá gávur til eitt föðingardagsbarn verða lagdar á borðið við síðuna av hvørjum øðrum.

Úr Finnlandi var klassiskur tónleikur at hoyra. Noreg hevði valt fólkatónleik úr síni egnu musikkmentan, og sum eitt frískligt lot í skránni var eisini ein finskur gandakallur, sum m.a. hugtók fólk við at læna tríggar vígsluringar frá áhoyrarunum og síðani binda teir saman í eina ketu.

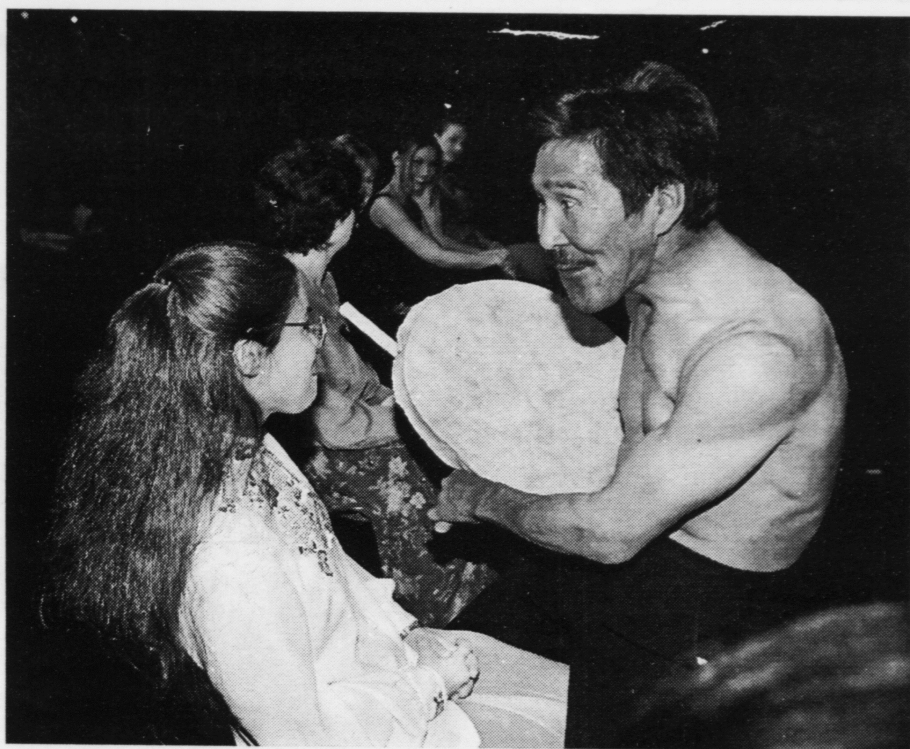
Áland borðreiðið við vøkrum vísusangi, har dentur eisini serliga var lagdur á yrkingarnar, og áðrenn

steðgin var mjúkur jazzur úr Svøríki at hoyra.

Í steðginum vóru nakrar røður hildnar, meðan föðingardagsbarnið bjóðaði køkur og ein kaffimunn, og síðani átti grønlandski trummudansarin tøn. Hann hevur vitjað í Føroyum áður, og hesaferð vóru nakrar stuttligar søgur og vísur á skránni, og hóast hann greiddi frá á grønlandskum, megnaði hann at undirhalda fólk.

Síðani var høvi at hoyra klaverkonsert úr Íslandi, men hetta var ikki einasta heilsanin frá grannanum í Útnorði. Onkustaðni úr Suðuramerika var ynskt til-lukku frá Vígdis Finnboga-dóttur, og lógvabrestir vóru í salinum, tá stjórin las heilsanina.

Havnarkórið endaði gallakvöldið við átta sangum - einum úr hvørjum norðurlandi - og sum eitt vakurt punktum sungu tey »Føroyar mín móðir« hjá Poul F. Joensen og Knúti Olsen. Meðan teir einstøku sangirir vórðu sungnir, komu

børn í føroyskum tjóðbúna inn á pallin framman fyrri kórleiðaranum, Ólavi Há-

tún, við teimum norðurlandsku fløggunum, og bar hetta boð um vón og bestu

ynski fyrri norðurlandskt samstarv og samhoýring í framtíðini.

Nógv børn í Norðurlandahúsinum

DÁNIAL HOYDAL OG THEODOR E. D. OLSEN

Sunnudagin var rættiliger rómur í Norðurlandahúsinum. Ja, tað er ikki hvønn dag tú longu merkir huglagið av øllum tí, sum fer fram í Húsinum, longu áðrenn tú ert komin úr gongini og inn í forsalin. Hesin dagurin var nevniliga ognadur børnunum og foreldrum teirra, og ikki kann sigast annað, enn at hetta bleiv eitt sera væleydnað tiltak. Tá Sosialurin stakk inn á gólvið seinna-partin sunnudagin varð

mett, at eini 700-900 fólk hövdu vitjað.

Ein av fyrrireikarunum fyrri Norðurlandahúsið, Sharon Weiss, segði seg vera væl nøgda við dagin og helt hesa stóru undirtøkuna vísa ein ávísan tørv á slíkum tiltøkum fyrri børn. Hon segði, at nógv góðar kreftir vóru við til at gera barnadagin í Húsinum so góðan sum gjørligt, og dentur var lagdur á, at her nýttist ein ikki at skunda sær til nakað, tí dagurin var langur. Nógv av sýningunum vóru fleiri ferðir á skránni,

og sjónleikurin um Dólga Hanus fekk enn tá eina eykasýning.

Ivaleynt hava fleiri familjur nýtt hetta høvið til at gera eina lítla útferð saman við børnunum, og lagið á teimum smáu og teimum - eitt sindur - vaksnu bleiv ikki verri av, at veðrið var til vildar, so óivað eru fleiri børn farin móð og troyst til songar sunnakvöldið eftir ein stuttligan dag.

